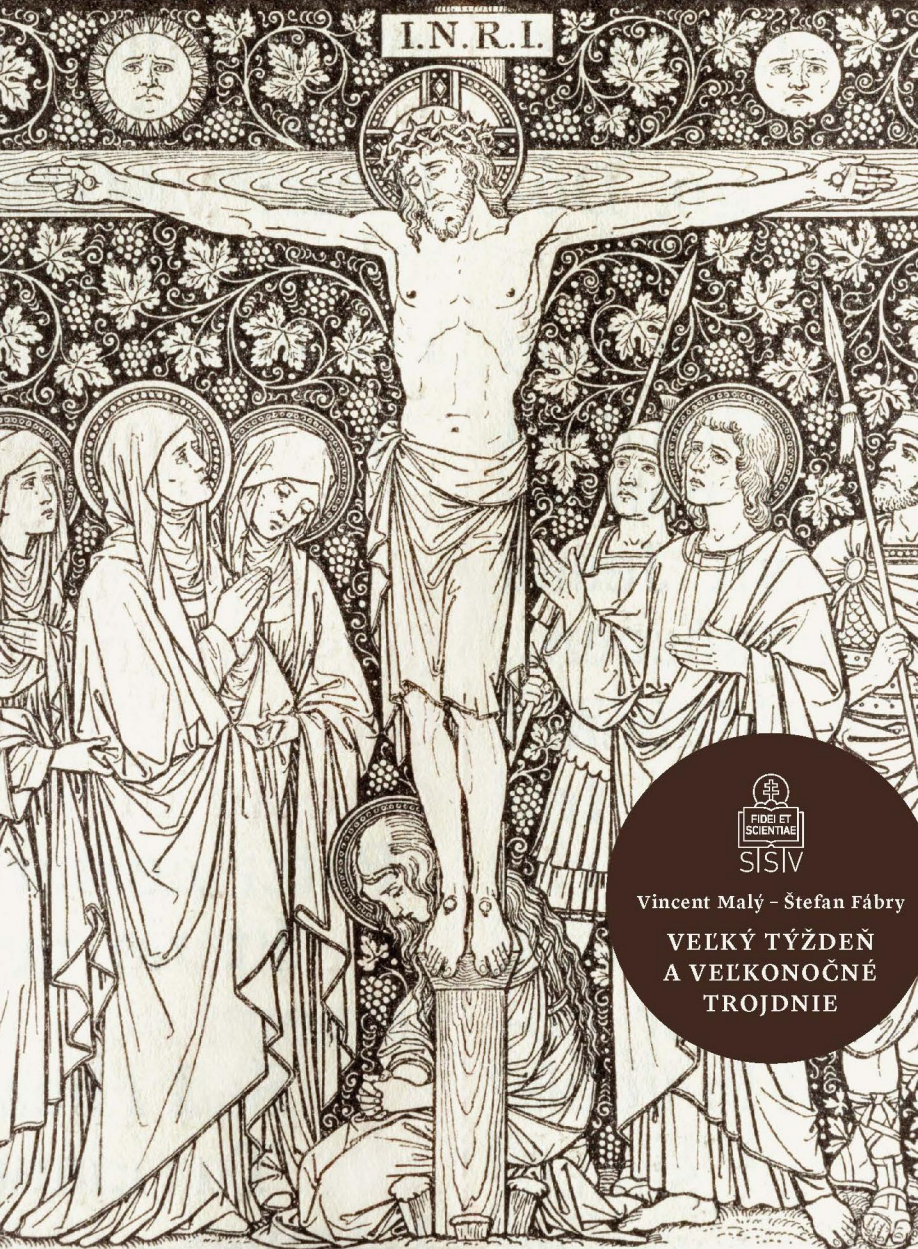

I.N.R.I.

Vincent Malý - Štefan Fábry

VELKÝ TÝŽDEŇ
A VELKONOČNÉ
TROJDNIE

VELKÝ TÝŽDEŇ A VELKONOČNÉ TROJDNIE

Spolok svätého Vojtecha
Trnava 2020

ČÍTANIE
S PRIDANOU
HODNOTOU

Texty v tejto knihe prevzaté z oficiálnych liturgických kníh sa zhodujú s pôvodinou.

Biblické texty Nového zákona sa uvádzajú podľa schváleného prekladu Novej vulgáty vydaného pod názvom Sväté písmo – Nový zákon, SSV, Trnava 1986.

Nihil obstat:

ThDr. Joannes Šulík, PhD.

Imprimatur:

Mons. Joannes Orosch, archiepiscopus tyrnaviensis,
Tyrnaviae die 28 februarii 2017, nr. 1925/17

© Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., Trnava 2020

ISBN 978-80-8161-414-9

PREDHOVOR

Veľká noc je najstarším a najvýznamnejším sviatkom cirkevného roka, keď si kresťania pripomínajú umučenie, smrť a vzkriesenie Ježiša Krista. Slávi sa v prvú jarnú nedeľu po prvom jarnom splne. Nadväzuje na židovské veľkonočné sviatky, ktoré sa slávia od 14. do 21. dňa v mesiaci nisan na pamiatku vyslobodenia izraelského národa z egyptského otroctva.

Cirkev ako pozorná a milujúca matka dáva svojim synom a dcéram príležitosť dokonale sa zahĺbiť do veľkonočného tajomstva práve prípravou počas Veľkého týždňa. Liturgia je dokonalá učiteľka, ktorá nás učí chápať čas, jeho spomalenie i zrýchlenie, vedie nás k mystickému prežívaniu extázy lásky k Bohu, ktorú prežíva človek žasnúci nad veľkonočným tajomstvom Božej lásky.

Veľký týždeň je pozvaním Cirkvi stíšiť sa a pripraviť svoju dušu na najväčší prejav Božej lásky k nám. Prežívanie Veľkonočného trojdnia, ktoré je jeho súčasťou a vyvrcholením, je odpoveďou človeka, odpoveďou lásky, odovzdať sa nado všetko milovanému Bohu. Nech táto kniha, doplnená vysvetlivkami a komentármi, pomôže každému, kto sa zúčastní na posvätných obradoch, intenzívnejšie ako doteraz prežiť ústredné tajomstvá našej viery.

V Trnave 25. marca 2017, na slávnosť Zvestovania Pána

Ivan Šulík
riaditeľ SSV

VELKÝ TÝŽDEŇ

KVETNÁ NEDEĽA

Nedeľa utrpenia Pána

Veľký týždeň sa začína Kvetnou nedeľou, čiže Nedeľou utrpenia Pána, v ktorej sa spája predzvesť kráľovského triumfu Krista so zvesťou o jeho umučení.

Obrady Kvetnej nedele sa skladajú z dvoch častí:

- a) Spomienka na Pánov vstup do Jeruzalema.
- b) Svätá omša.

V spomienke na Pánov vstup do Jeruzalema sa sprítomňuje udalosť, ktorú opisujú evanjelisti Matúš, Marek, Lukáš a Ján. Spomienka na Pánov vstup do Jeruzalema z Olivovej hory sa odpradáva koná slávnostnou procesiou, ktorou veriaci slávia túto udalosť, pričom napodobňujú zvolania a gestá hebrejských detí, ktoré vyšli v ústrety Pánovi a nadšene volali: „Hosanna!“ Procesiou v úvode dnešných obradov takto aj my víťame Krista, Mesiáša, ako nášho Kráľa.

Vo svätej omši sa čítajú alebo spievajú pašie, t. j. časť evanjelia, v ktorom sa opisuje Pánovo umučenie. Aj tu už vopred vidíme Krista, Kráľa mučeníkov.

Sú to dva pohľady na veľkonočné tajomstvo: Kristus, náš Kráľ, ktorého Duch Svätý pomazal olejom veleby za večného kňaza a kráľa všetkých svetov a ktorému dnes Jeruzalemcia, najmä deti a mládež, volajú na slávu, dnes vstupuje do Jeruzalema, aby na oltári kríža obetoval seba samého a aby ako kráľ na kríži pritiahol k sebe všetkých. „*Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno, aby sa na meno Ježiš zohlo každé koleno*“ (Flp 2, 8 – 10a), aby odovzdal Otcovi „*kráľovstvo spravodlivosti, lásky a pokoja*“.

Tak ako Kvetná nedeľa, aj nasledujúce dni *Svätého* alebo *Velkého týždňa* nesú silnú črtu Kristovho utrpenia.

Súčasná liturgia opustila zvyk čítať v utorok tohto týždňa pašie podľa Marka a v stredu pašie podľa Lukáša. Oboje sa prečítajú na Kvetnú nedeľu v rámci striedania perikop v trojročnom cykle.

Prvé čítania prvých troch dní Svätého týždňa sú uryvky z prvých troch piesní o Pánovom služobníkovi z *Knihy proroka Izaiáša*, evanjeliá zas opisujú udalosti Ježišovho života z posledných dní pred umučením.

Žiadne iné omšové texty nesmú potlačiť liturgiu týchto dní. A počas týchto dní sa neslávi krst ani birmovanie.

SPOMIENKA NA PÁNOV VSTUP DO JERUZALEMA

V tento deň si Cirkev pripomína Ježišov vstup do Jeruzalema, aby tam uskutočnil svoje veľkonočné tajomstvá. Spomienka na Pánov vstup do Jeruzalema sa koná vo všetkých omšiach, a to procesiou alebo slávnostným vstupom pred hlavnou omšou a jednoduchým vstupom pred inými omšami. Slávnostný vstup, nie však procesia, sa môže opakovať aj pred inými omšami, na ktorých sa zúčastňuje väčší počet veriacich.

Najstaršiu zachovanú zmienku o procesii na Kvetnú nedeľu máme z konca 4. storočia (okolo roku 390) v diele *Peregrinatio Silviae Aetheriae* (*Púť Silvie Etérie*).

Autorka v ňom opisuje, ako sa kresťania v nedeľu popoludní pred Veľkou nocou zhromaždili na Olivovej hore, kde sa spievali hymny, antifóny, čítali sa čítania a prednášali modlitby. Okolo piatej hodiny popoludní sa čítalo evanjelium o Pánovom vstupe do Jeruzalema, potom išiel sprievod z Olivovej hory do mesta. Biskup predstavoval Ježiša, veriaci mali v rukách palmové a olivové ratolesti. Pred biskupom spievali hymny, antifóny a opakovali: *Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom*. Zvlášť sa tu vyzdvihuje účasť detí: „*A všetky deti, čo sú na týchto miestach, aj tie, ktoré nemôžu ešte chodiť, lebo sú útle, a ktoré rodičia nesú v náručí, všetci majú ratolesti – jedni palmové, iní olivové, a tak sprevádzajú biskupa, ako volákedý ľud a deti sprevádzali Pána.*“

V Galii sa takáto slávnosť konala už v 7. storočí. Vybral sa nejaký vrch alebo vyvýšené miesto mimo mesta, odkiaľ išla procesia za spevu hymnov a antifón do mesta a v hlavnom kostole bola svätá omša. Pred mestskou bránou alebo pred bránou kostola si uctili Krista ako Kráľa, ktorého symbolom bol nezahalený kríž ozdobený kvetmi alebo evanjeliár nesený na nosidlách. Pritom sa spieval velebný hymnus *Gloria, laus et honor* (*Sláva ti, Kriste, Kráľ náš*), ktorý zložil Teodulf Orleánsky († 827).

Prvý spôsob: Procesia

Veriaci sa v určenú hodinu zhromaždia v menšom kostole alebo na inom vhodnom mieste mimo toho kostola, do ktorého sa má ísť v procesii. V rukách majú ratolesti.

Kňaz v červenom omšovom rúchu príde s asistenciou na miesto, kde sa zhromaždili veriaci. Namiesto ornátu môže mať oblečený pluviál, ktorý po procesii odloží.

Medzitým sa spieva nasledujúca antifóna alebo iná primeraná pieseň.

ANTIFÓNA

(Porov. Mt 21, 9)

Hosanna synovi Dávidovmu!

Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom: Kráľ Izraela.

Hosanna na výsostiach!

Potom kňaz pozdraví ľud zvyčajným spôsobom. Krátkym príhovorom povzbudí veriacich, aby sa aktívne a uvedomene zúčastnili na slávnosti tohto dňa. Môže sa im prihovoriť napríklad takto:

Drahí bratia a sestry, od začiatku Pôstneho obdobia sme sa duchovne očisťovali pokáním a skutkami kresťanskej lásky. Dnes sa schádzame, aby sme spolu s celou Cirkvou začali sláviť veľkonočné tajomstvo Ježiša Krista. Kristus Pán toto tajomstvo uskutočnil svojou smrťou a zmŕtvychvstaním; preto prišiel do svojho mesta Jeruzalema.

S vierou a nábožnosťou oslávme teda spomienku na jeho spásonosný vstup do Jeruzalema.

Sprevádzajme Pána, aby sme mali účasť na jeho slávnom zmŕtvychvstaní a večnom živote, ktorý dosiahneme, keď s pomocou jeho milosti budeme spolu s ním trpieť.

Po príhovore sa kňaz modlí so zopätými rukami niektorú z nasledujúcich modlitieb:

Modlime sa.

**Všemohúci a večný Bože,
posväť † tieto ratolesti svojim požehnaním, *
aby sme skrze Krista Kráľa,
ktorého s plesaním sprevádzame, –
mohli vojsť do večného Jeruzalema.
Lebo on žije a kraluje na veky vekov.
† Amen.**

Alebo:

Modlime sa.

**Bože, posilni vieru tých, čo dúfajú v teba, *
a láskavo vypočuj modlitby prosiacich, –
aby sme ti v Kristovi,
ktorému dnes ako víťazovi mávame ratolestami,
prinášali ovocie dobrých skutkov.
Lebo on žije a kraluje na veky vekov.
† Amen.**

Mlčky pokropí ratolesti požehnanou vodou.

Potom sa číta stať o Pánovom vstupe do Jeruzalema z jedného zo štyroch evanjelií. Číta ju diakon alebo (ak nie je diakon) sám kňaz zvyčajným spôsobom.

EVANJELIUM

Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom

V roku A:

† Čítanie zo svätého Evanjelia podľa Matúša (21, 1 – 11)

Keď sa priblížili k Jeruzalemu a prišli do Betfage pri Olivovej hore, Ježiš poslal dvoch učeníkov a povedal im:

„Chodte do dediny, čo je pred vami, a hneď nájdete priviazanú oslicu a s ňou osliatko! Odviažte ich a privedte ku mne! A keby vám niekto niečo hovoril, povedzte: ‚Pán ich potrebuje.‘ A hneď ich prepustí.“

Toto sa stalo, aby sa splnilo, čo predpovedal prorok:

„Povedzte dcére sionskej:

Hľa, tvoj Kráľ prichádza k tebe,

tichý, sediaci na oslici,

na osliatku, mláďati ťažného zvieraťa.“

Učenci šli a urobili, ako im Ježiš rozkázal. Priviedli oslicu a osliatko, pokládli na ne svoje plášte a on si na ne sadol. Veľké zástupy prestierali na cestu svoje plášte, iní odtínali zo stromov ratolesti a stlali ich na cestu. A zástupy, čo išli pred ním, i tie, čo išli za ním, volali: „Hosanna synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosanna na výsostiach!“

Keď Ježiš vošiel do Jeruzalema, rozvírilo sa celé mesto; vypytovali sa: „Kto je to?“ A ľudia hovorili: „Je to Ježiš, prorok z galilejského Nazareta.“

Počuli sme slovo Pánovo.

V roku B:

✠ Čítanie zo svätého Evanjelia podľa Marka (11, 1 – 10)

Keď sa blížili k Jeruzalemu, k Betfage a Betánii pri Olivovej hore, poslal Ježiš dvoch svojich učeníkov a povedal im: „Chodte do dediny, čo je pred vami. A len čo do nej vojdete, nájdete priviazané osliatko, na ktorom ešte nijaký človek nesedel. Odviažte ho a privedte. A keby vám niekto hovoril: ‚Čo to robíte?‘, povedzte: ‚Pán ho potrebuje a hneď vám ho zasa sem vráti.‘“

Oni odišli a na rózcestí našli osliatko priviazané vonku pri bráne; i od viazali ho. Niektorí z tých, čo tam stáli, im vraveli: „Čo to robíte, prečo odväzujete osliatko?“ Oni im povedali, ako im kázal Ježiš, a nechali ich.

Osliatko priviedli k Ježišovi, pokládli naň svoje plášte a on si naň sadol. Mnohí prestierali na cestu svoje plášte, iní zasa zelené ratolesti, čo narezali v poli. A tí, čo išli pred ním, aj tí, čo išli za ním, volali: „Hosanna! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Požehnané kráľovstvo nášho otca Dávida, ktoré prichádza! Hosanna na výsostiach!“

Počuli sme slovo Pánovo.

Alebo:

✠ Čítanie zo svätého Evanjelia podľa Jána (12, 12 – 16)

Veľký zástup, čo prišiel na sviatky, sa dopyčul, že Ježiš prichádza do Jeruzalema. Nabrali palmových ratolestí, vyšli mu v ústrety a volali: „Hosanna! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom, kráľ Izraela!“

Ježiš si našiel osliatko a sadol si naň, ako je napísané:

„Neboj sa, dcéra sionská!
Hľa, tvoj kráľ prichádza,
sediaci na mláďati oslice.“

Jeho učeníci tomu ešte nerozumeli, ale keď bol Ježiš oslávený, spomenuli si, že to bolo o ňom napísané a že mu to urobili.

Počuli sme slovo Pánovo.

V roku C:

✠ Čítanie zo svätého Evanjelia podľa Lukáša (19, 28 – 40)

Ježiš išiel popredku a uberal sa do Jeruzalema. Keď sa priblížil k Betfage a Betánii pri hore, ktorá sa volá Olivová, poslal dvoch učeníkov so slovami: „Choďte do dediny, čo je pred vami. Len čo do nej vojdete, nájdete priviazané osliatko, na ktorom nikdy nijaký človek nesedel. Odviažte ho a privedte! A keby sa vás niekto opýtal: ‚Prečo ho odväzujete?‘, poviete: ‚Pán ho potrebuje.‘“

Tí, ktorých poslal, odišli a našli všetko tak, ako im povedal. Keď osliatko odväzovali, povedali im jeho majitelia: „Prečo odväzujete osliatko?“ Oni povedali: „Pán ho potrebuje.“

Osliatko priviedli k Ježišovi, prehodili cezeň svoje plášte a posadili naň Ježiša. Ako šiel, prestierali na cestu svoje plášte. A keď sa už blížil k úpätiu Olivovej hory, začali celé zástupy učeníkov radostne veľkým hlasom chváliť Boha za všetky zázraky, ktoré videli, a volali:

„Požehnaný kráľ, ktorý prichádza v mene Pánovom!
Pokoj na nebi a sláva na výsostiach!“

Vtedy mu niektorí farizeji zo zástupu povedali: „Učiteľ, napomeň svojich učeníkov!“

On odvetil: „Hovorím vám: Ak budú oni mlčať, budú kričať kamene.“

Počuli sme slovo Pánovo.

Po evanjeliu, ak je to vhodné, môže byť krátka homília. Potom kňaz alebo iný schopný prisluhujúci dá pokyn na procesiu týmito alebo podobnými slovami:

Bratia a sestry, ako kedysi zástupy v Jeruzaleme,
tak aj my dnes volajme Ježišovi na slávu.
Poďme v pokoji!

Procesia sa pohne ku kostolu, v ktorom sa bude sláviť svätá omša, v tomto poriadku: popredu ide turifer s dymiacou kadidelnicou (ak sa bude používať), za ním ide prisluhujúci s ozdobeným odhaleným krížom, po jeho bokoch dvaja prisluhujúci so zažatými sviecami. Potom kráča kňaz s asistenciou. Za nimi idú veriaci s ratoľstami v rukách.

Pri procesii zbor a ľud spievajú nasledujúcu antifónu, opakujú ju po jednotlivých veršoch 24. žalmu, alebo inú vhodnú pieseň (u nás to môže byť napr. pieseň z *JKS* č. 182 alebo č. 183).

ANTIFÓNA 1

Jeruzalemské deti s olivovými ratoľstami išli v ústrety Ježišovi
a nadšene volali: Hosanna na výsostiach!

ŽALM 24

Pánova je zem i všetko, čo ju naplňa,
okruh zeme aj tí, čo bývajú na ňom.
Veď on sám položil jeho základy na moriach
a upevnil ho na vodách. – *Ant.*

Kto smie vystúpiť na vrch Pánov,
kto smie stáť na jeho mieste posvätnom?
Ten, čo má ruky nevinné a srdce čisté,
čo nedvíha svoju dušu k márnosti
a neprisahá falošne. – *Ant.*

Taký dostane požehnanie od Pána
a odmenu od Boha, svojho Spasiteľa.
To je pokolenie tých, čo ho hľadajú,
čo hľadajú tvár Boha Jakubovho. – *Ant.*

Zdvihnite, brány, svoje hlavice
a vyvýšte sa, brány prastaré,
lebo má vstúpiť kráľ slávy.

Kto je ten kráľ slávy?

Pán silný a mocný, Pán mocný v boji. – Ant.

Zdvihnite, brány, svoje hlavice

a vyvýšte sa, brány prastaré,

lebo má vstúpiť kráľ slávy.

Kto je ten kráľ slávy?

Pán zástupov, to je ten kráľ slávy. – Ant.

ANTIFÓNA 2

Jeruzalemské deti prestierali na cestu rúcha a nadšene volali:

Hosanna synovi Dávidovmu!

Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom.

ŽALM 47

Tlieskajte rukami, všetky národy,

jasajte Bohu hlasom radostným.

Lebo Pán je Najvyšší a hrozný,

nad celou zemou veľký kráľ. – Ant.

Podmaňuje nám národy

a pohanov nám kladie pod nohy.

On pre nás vybral dedičstvo,

slávu Jakuba, ktorého má rád.

Za jasotu vystupuje Boh,

Pán vystupuje za hlaholu poľnice. – Ant.

Spievajte Bohu, spievajte,

spievajte nášmu kráľovi, spievajte.

Pretože Boh je kráľom celej zeme;

spievajte mu chválospev. – Ant.

Boh kraľuje nad národmi,

Boh sedí na svojom svätom tróne.

Kniežatá národov sa spolčujú

s národom Boha Abrahámovho.

Veď Bohu patria mocní zeme,

tak veľmi je vyvýšený. – Ant.

JKS 183

1. Kráľ neba, zeme na oslici kráča
k Jeruzalemu, jak to Písma značia.
Šli mu naproti s úctivosťou všetkou
a s láskou veľkou.
2. Víťali slávne vladára a kráľa,
spievaním krásnym oslávili Pána:
Blahoslavený, ktorý kráčaš k bráne,
láskavý Pane!
3. Niektorí z ľudu hádzali mu palmy
a pred ním v úcte na koliená padli,
stlali pod nohy rúcho mu na cestu,
keď išiel k mestu.
4. Dieťatka malé ratolesti niesli
a v chráme Božom, vítajúc ho, riekli:
Isto tento je, ktorý na zem stúpil,
by ľud vykúpil.
5. Poddané sú mu zástupy a tróny,
na slávu sa mu zem a nebo kloní.
Všetci jasali: „Hosanna ti, sláva!“
Vítali Pána.
6. Neboj sa už viac, ty sionská dcéra,
diabolskú chytrosť premohla už viera.
Kráľa, prišlého na oslici, vítaš,
jak v Písme čítaš.

HYMNUS KRISTA KRÁĽA

- R*. Sláva ti, Kriste, Kráľ náš, ty Vykupiteľ sveta!
Prijmi hold od zástupu, čo sa dnes s tebou stretá!
1. Ľud vyvolený plesá a radostne ťa zdraví,
prichádzaš v mene Božom, zdrav' buď, Kráľ večnej slávy! – *R*.

2. Anjeli zišli z neba, aby ťa sprevádzali,
a smrteľný tvor, človek, k ich pridá svoje chvály. – R.
3. Pomedzi zástup ľudu k Svätému ideš mestu,
mlaď palmami a kvetmi pokrýva tvoju cestu. – R.
4. Hosanna, volá sprievod, lež tvoje oči hľadia
v ústrety múk a krížu, keď ťa aj verní zradia. – R.
5. My veríme však, že si Kráľ, ktorý večne žije,
a naše srdce k tebe oddanou láskou bije. – R.
6. Ako si vtedy prijal spev natešenej mladi,
prijmi aj našu chválu, veď spievame ti radi. – R.
7. A pripútaj nás k sebe, aby sme s tebou boli
v slávnostnej tejto chvíli, aj v úzkosti a bóli. – R.

Keď sprievod vchádza do kostola, spieva sa nasledujúce responzórium alebo iná vhodná pieseň o Ježišovom vstupe do Jeruzalema.

RESPONZÓRIUM

Keď Pán vchádzal do Svätého mesta,
jeruzalemské deti s palmovými ratolesťami v rukách
ohlasovali vzkriesenie života a volali:

Hosanna na výsostiach!

Keď ľudia počuli,

že Ježiš prichádza do Jeruzalema,

vyšli mu v ústrety s palmovými ratolesťami v rukách
a volali:

Hosanna na výsostiach!

Keď kňaz príde k oltáru, pobozká ho, prípadne aj incenzuje. Potom ide k sedadlu (odloží pluvíál a oblečie si ornát). Vynechá úvodné omšové obrady a na zakončenie procesie prednesie modlitbu dňa. Potom pokračuje v slávení omše zvyčajným spôsobom.

Druhý spôsob: Slávnostný vstup

Ak nie je možné usporiadať procesiu, spomienka na Pánov vstup do Jeruzalema sa oslávi v kostole, a to slávnostným vstupom na začiatku slávnostnej svätej omše.

Veriaci s ratolesťami v rukách sa zhromaždia pred bránou kostola alebo vnútri kostola. Kňaz, prisluhujúci a skupina zástupcov ľudu prídu na stanovené miesto mimo presbytéria. Treba zvoliť také miesto, aby čo najviac prítomných mohlo sledovať obrad.

Kým kňaz ide na určené miesto, ľud spieva *Hosanna* (ako na s. 8) alebo inú vhodnú pieseň.

Požehnanie ratoleťí a čítanie evanjelia o Ježišovom vstupe do Jeruzalema sa koná ako pred procesiou (pozri s. 9).

Po evanjeliu kňaz, prisluhujúci a skupina zástupcov ľudu slávnostne idú cez kostol k oltáru. Pritom sa spieva *Keď Pán vchádzal* alebo iná pieseň (JKS 182, 183).

Keď kňaz príde k oltáru, pobozká ho, odíde k sedadlu, vynechá úvodné omšové obrady a hneď prednesie modlitbu dňa. Potom pokračuje v omši zvyčajným spôsobom.

Tretí spôsob: Jednoduchý vstup

Vo všetkých ostatných omšiach tejto nedele, v ktorých sa nekoná slávnostný vstup, Pánov príchod do Jeruzalema sa pripomína jednoduchým vstupom.

Keď kňaz ide k oltáru, spieva sa úvodný spev so žalmom (pozri s. 18) alebo iná pieseň s rovnakou myšlienkou. Keď kňaz príde k oltáru, pobozká ho, odíde k sedadlu, pozdraví ľud a pokračuje v omši zvyčajným spôsobom.

V omšiach bez prítomnosti ľudu a v omšiach, v ktorých úvodný spev nemožno spievať, kňaz po prístupe k oltáru ho pobozká, pozdraví ľud a hneď číta úvodný spev. Potom pokračuje v omši zvyčajným spôsobom.

ÚVODNÝ SPEV

Šesť dní pred Veľkou nocou,
keď Ježiš prichádzal do Jeruzalema,
išli mu v ústrety deti s palmovými ratolesťami v rukách
a nadšene volali: Hosanna na výsostiach!
Požehnaný, ktorý prináša milosrdenstvo a spásu.

ŽALM 24, 9 – 10

Zdvihnite, brány, svoje hlavice a vyvýšte sa, brány prastaré,
lebo má vstúpiť kráľ slávy.
Kto je ten kráľ slávy?
Pán zástupov, to je ten kráľ slávy.
Hosanna na výsostiach!
Sláva ti, ktorý prinášaš milosrdenstvo a spásu.

Kde nemôže byť procesia ani slávnostný vstup, mala by sa konať
bohoslužba slova o Mesiášovom vstupe do Jeruzalema a o Pánovom
umučení, a to v sobotu večer alebo vo vhodnom čase v nedeľu.

SVÄTÁ OMŠA

Po procesii alebo po slávnostnom vstupe kňaz začne svätú omšu
modlitbou dňa.

MODLITBA DŇA

Touto modlitbou liturgia prechádza do tajomstva umučenia
a smrti nášho Pána, Kráľa na kríži. Vykupiteľ vstúpil v sláve do Jeru-
zalema, aby tam trpel a v bezbrannom ponížení a bolestiach odčinil
hriechy sveta. Modlitba je pokornou a skrúšenou prosbou, ktorá vy-
chádza z hĺbky srdca pri rozjímavom pohľade na kríž na Kalvárii. Aký
je človek?! Hľa: Hosanna a Ukrižuj!

**Všemohúci a večný Bože,
ty si dal ľudstvu vzor poníženosti
v Ježišovi Kristovi, našom Spasiteľovi,**

keď sa z tvojej vôle stal človekom
 a zomrel na kríži; *
 láskavo nám pomáhaj, –
 aby sme nasledovali jeho príklad v utrpení,
 a tak mali účasť na jeho zmŕtvychvstaní.
 Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna,
 ktorý je Boh a s tebou žije a kraluje
 v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.

PRVÉ ČÍTANIE

Boží služobník je vzorom dokonalého učeníka, proroka, ktorý počúva Božie slovo a plní Božiu vôľu. Posmievajú sa mu, ale on neprotestuje; má istotu, že plní zámer spásy. Táto časť Izaiášovho proroctva o Spasiteľovom utrpení je treťou piesňou o Pánovom služobníkovi.

Tvár som si nezakryl pred potupou, lebo viem, že sa nezahanbím

Tretí spev Pánovho sluhu

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

50, 4–7

Pán Boh mi dal jazyk učeníka,
 aby som vedel milým slovom posilniť unaveného.
 Každé ráno prebúdza môj sluch,
 aby som počúval ako učeník.
 Pán Boh mi otvoril ucho.

A ja som neodporoval, nazad som neustúpil.
 Svoj chrbát som nastavil tým, čo bili,
 a svoje líca tým, čo trhali.
 Tvár som si nezakryl pred potupou a slinou.
 Pán Boh mi pomáha, preto nebudem zahanbený.
 On zatvrdil moju tvár sťa kmeň
 a viem, že sa nezahanbím.

Počuli sme Božie slovo.